

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
Source of Variation	แทน	แหล่งความแปรปรวน
Between Subject	แทน	ระหว่างตัวอย่าง
$SS_{w/ in Groups}$	แทน	ผลรวมกำลังสองของความเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม
Within Subjects	แทน	ภายในตัวอย่าง
Error	แทน	ความคลาดเคลื่อน
I	แทน	ระยะเวลาของการทดลอง
G	แทน	วิธีการ
IXG	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
*	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
P	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น นำเสนอผลการวิจัยตามรูปแบบตาราง และแผนภูมิประกอบคำบรรยายตามลำดับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 6 ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ต่อกระบวนการให้การปรึกษาครอบครัวแนวพฤติกรรมนิยม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น

ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

รายการ		กลุ่มทดลอง ($n = 20$)		กลุ่มควบคุม ($n = 20$)	
		บิดา	มารดา	บิดา	มารดา
		จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
การศึกษา	1.ไม่ได้เรียนหนังสือ	1	0	0	0
	2.ประถมศึกษาปีที่ 1-6	1	1	2	1
	3.มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 หรือเทียบเท่า	3	5	4	4
	4.อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3	2	2	3
	5.ปริญญาตรี	2	2	2	2
อายุ	1.30 – 40 ปี	3	7	5	6
	2.41 – 50 ปี	7	3	5	4
อาชีพ	1.รับราชการ	2	1	3	3
	2.พนักงานราชการ	1	2	0	1
	3.พนักงานบริษัท	2	0	2	0
	4.รับจ้าง	4	6	4	6
	5.ธุรกิจส่วนตัว	1	1	1	0

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4 คะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นใน
ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ในกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

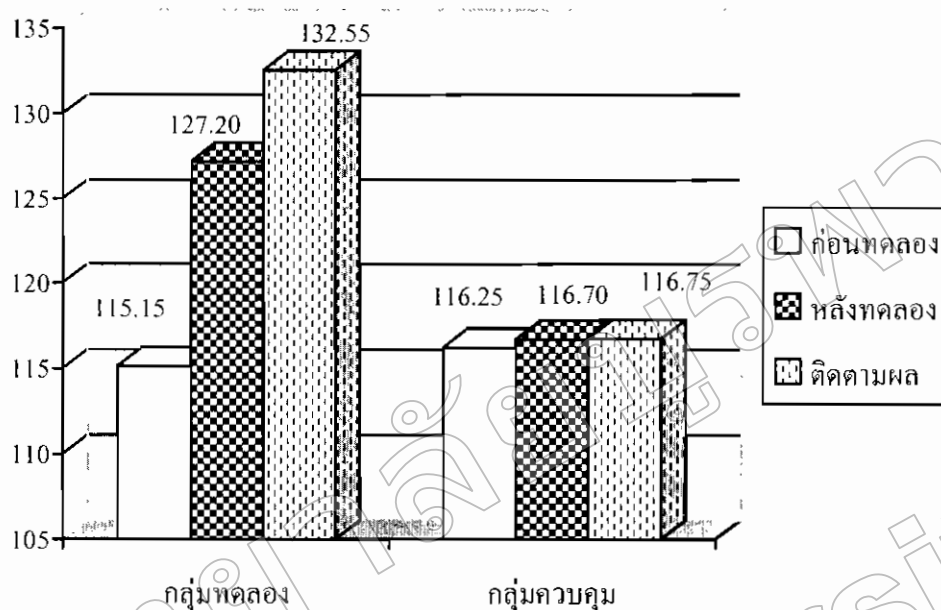
กลุ่มทดลอง ($n = 10$)				กลุ่มควบคุม ($n = 10$)			
กรอบกว้าง ที่	ระยะ ก่อน ทดลอง	ระยะ หลัง ทดลอง	ระยะ ติดตาม ผล	กรอบกว้าง ที่	ระยะ ก่อน ทดลอง	ระยะ หลัง ทดลอง	ระยะ ติดตาม ผล
1	116.00	127.00	132.00	1	114.00	116.00	114.00
2	116.50	126.00	132.50	2	116.00	117.50	115.00
3	109.00	125.50	131.00	3	115.00	115.00	117.00
4	116.50	126.50	133.00	4	114.00	114.00	116.00
5	117.00	124.50	130.00	5	117.00	117.50	117.00
6	117.50	132.00	138.00	6	117.50	117.00	116.00
7	115.00	130.00	136.00	7	117.00	117.00	121.00
8	114.50	129.00	134.00	8	118.00	116.50	119.50
9	119.00	127.00	130.00	9	118.00	118.50	120.00
10	110.50	124.50	129.00	10	116.00	118.00	112.00
รวม	1,151.50	1,272.00	1,325.50	รวม	1,162.50	1167.00	1167.50
$\bar{X}$	115.15	127.20	132.55		116.25	116.70	116.75

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีค่าเท่ากับ 115.15, 127.20 และ 132.55 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีค่าเท่ากับ 116.25, 116.70 และ 116.75

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของ
 บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

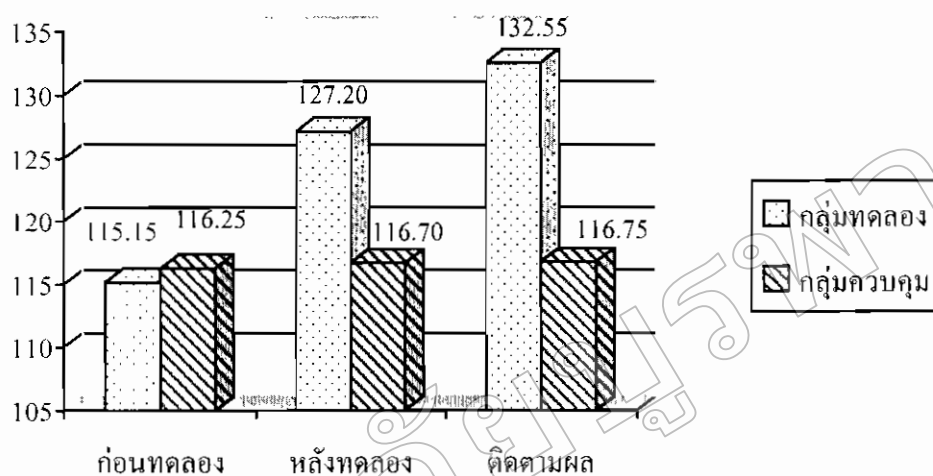
ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	SD
ก่อนทดลอง			
กลุ่มทดลอง	10	115.15	3.13
กลุ่มควบคุม	10	116.25	1.51
รวม	20	115.70	2.46
หลังทดลอง			
กลุ่มทดลอง	10	127.20	2.44
กลุ่มควบคุม	10	116.70	1.38
รวม	20	121.95	5.72
ติดตามผล			
กลุ่มทดลอง	10	132.55	2.83
กลุ่มควบคุม	10	116.75	2.80
รวม	20	124.65	8.55

จากตารางที่ 5 พบว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะ
 ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์เป็น 115.15 และ 116.25 มีค่าเบี่ยงเบน
 มาตรฐานเป็น 3.13 และ 1.51 ในระยะหลังการทดลองบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มทดลอง
 และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์เป็น 127.20 และ 116.70 มีค่าเบี่ยงเบน
 มาตรฐานเป็น 2.44 และ 1.38 ส่วนในระยะติดตามผล บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มทดลอง
 และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์เป็น 132.55 และ 116.75 มีค่าเบี่ยงเบน
 มาตรฐานเป็น 2.83 และ 2.80 ตามลำดับ

ภาพที่ 6 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลอง พบว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 115.15 ระยะหลังการทดลองเป็น 127.20 ซึ่งสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 12.05 ส่วนระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับ 132.55 ซึ่งสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 17.40 และสูงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 5.35 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มควบคุมพบว่าระยะก่อนการทดลองเป็น 116.25 ระยะหลังการทดลองเป็น 116.70 ซึ่งสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 0.45 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 116.75 ซึ่งสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 0.50 และสูงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 0.05

ภาพที่ 7 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

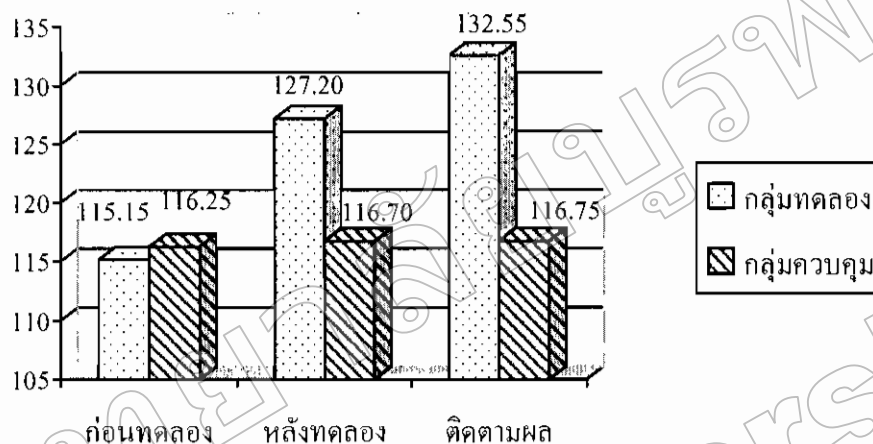
จากภาพที่ 7 พบว่าในระยะก่อนการทดลอง บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ต่ำกว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มควบคุมเท่ากับ 1.10 และระยะหลังการทดลอง บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์สูงกว่า บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มควบคุมเท่ากับ 10.5 และในระยะติดตามผล บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์สูงกว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มควบคุมเท่ากับ 15.8

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น จำแนกเป็นรายด้านของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

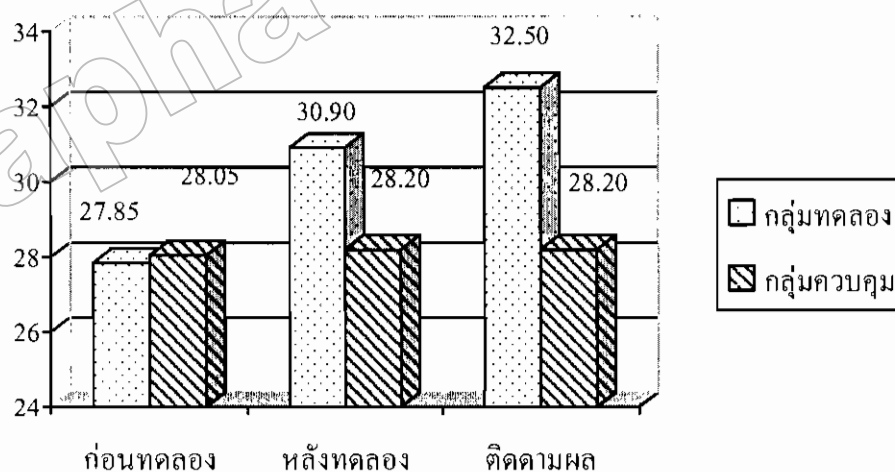
พฤติกรรมการควบคุม					
อารมณ์ของบิดามารดาที่มี บุตรวัยรุ่น	ระยะเวลาการทดลอง	กลุ่มทดลอง (n = 10)		กลุ่มควบคุม (n = 10)	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. การทบทวนอารมณ์	ก่อนการทดลอง	21.85	2.03	21.55	1.55
	หลังการทดลอง	24.05	1.38	21.80	1.11
	ติดตามผล	24.95	1.12	21.65	1.20
2. การยับยั้งอารมณ์	ก่อนการทดลอง	27.85	1.11	28.05	1.14
	หลังการทดลอง	30.90	1.35	28.20	1.21
	ติดตามผล	32.50	1.05	28.20	1.57
3. การควบคุมความก้าวร้าว	ก่อนการทดลอง	38.20	1.42	38.75	1.46
	หลังการทดลอง	41.80	2.38	38.50	1.35
	ติดตามผล	43.35	2.31	38.90	1.29
4. การควบคุมลักษณะ อารมณ์ด้านดีให้ สมดุลสมผล	ก่อนการทดลอง	27.15	2.76	27.90	1.70
	หลังการทดลอง	30.45	1.50	28.20	1.69
	ติดตามผล	31.75	1.48	28.00	1.87

จากตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ในด้านการทบทวนอารมณ์ ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองพบว่าระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีค่าเท่ากับ 21.85, 24.05, 24.95 สูงขึ้นตามลำดับเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มควบคุมพบว่าในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และติดตามผล มีค่าเท่ากับ 21.55, 21.80, 21.65 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและติดตามผล พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มทดลองสูงกว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มควบคุม

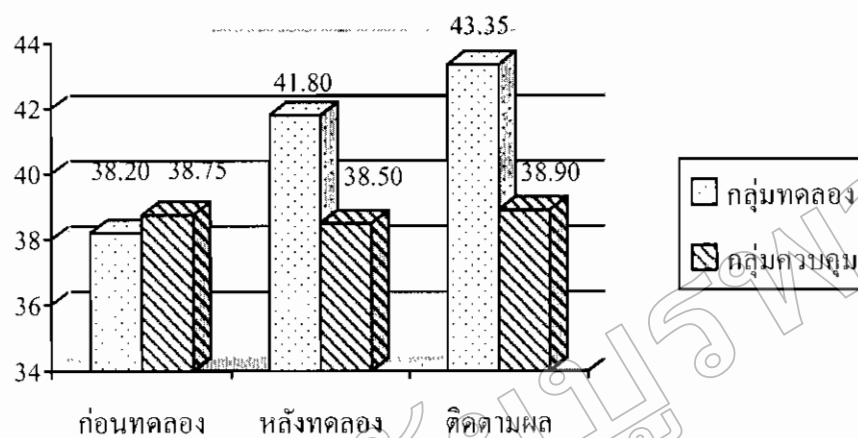
เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น เป็นรายด้านในระบะก่อนการทดลอง ระบะหลังการทดลอง และระบะติดตามผลของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยจึงนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 8 ถึงภาพที่ 11

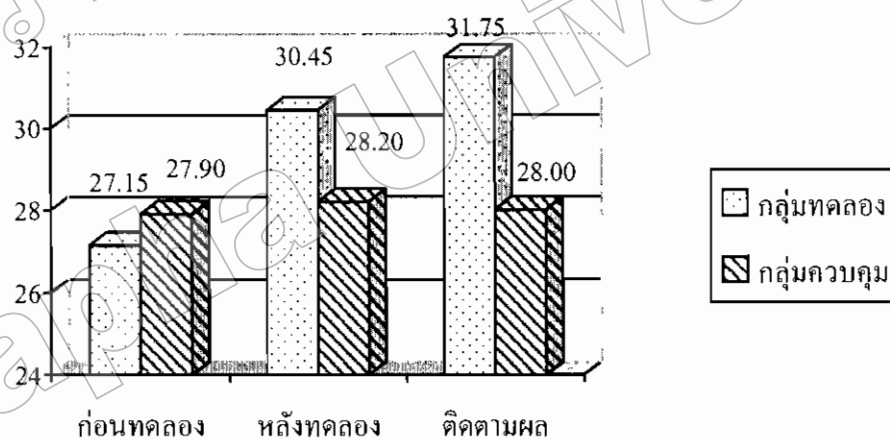
ภาพที่ 8 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ด้านการทบทวนอารมณ์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 9 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ด้านการยับยั้งอารมณ์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 10 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นด้านการควบคุมความก้าวร้าวในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 11 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นด้านการควบคุมลักษณะอารมณ์ด้านดีให้สมเหตุสมผลในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

การวิเคราะห์ตัวแปรวัดซ้ำมีข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการเท่ากันของความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วมเมตริกซ์ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบด้วยวิธีของ Mauchly (1940) อ้างถึงใน (Howell, 2007, pp. 464 - 467) เกี่ยวกับคุณสมบัติ Sphericity ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการเท่ากันของความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วมเมตริกซ์

Within Subjects Effect	Mauchly's W	Approx. Chi-Square	df	Sig.	Epsilon(a)		
					Greenhouse- Geisser	Huynh- Feldt	Lower- bound
INTERVAL	.874	2.287	2	.319	.888	1.000	.500

จากตารางที่ 7 พบว่า ข้อมูลในตัวแปรวัดซ้ำไม่ละเมิดข้อตกลงเกี่ยวกับคุณสมบัติ Sphericity ($p > .05$) ดังนั้นจึงไม่ต้องปรับค่า df ของการทดสอบผลที่เกิดจากตัวแปรวัดซ้ำ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

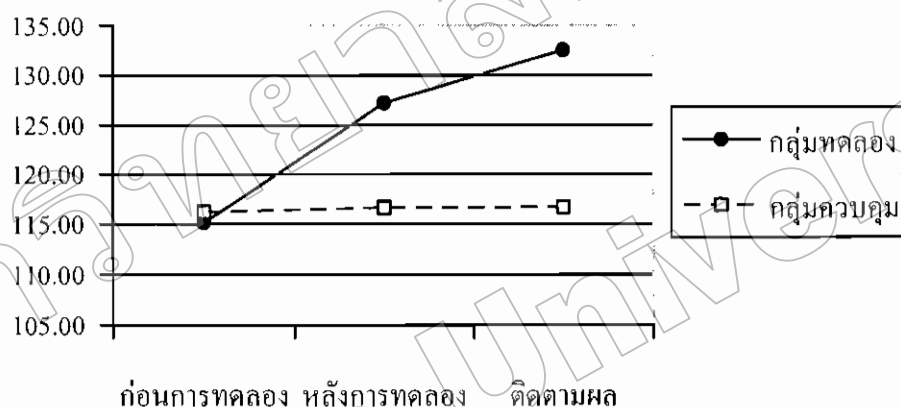
Source of variation	df	SS	MS	F	P
Between-Subjects	19	1261.07			
Groups (G)	1	1058.40	1058.40	94.00*	.000
SS _{w/ in Groups}	18	202.67	11.16		
Within-Subjects	40	1709.66			
Intervals (I)	2	843.03	421.52	126.49*	.000
I X G	2	747.10	373.55	112.50*	.000
I X SS _{w/ in Groups}	36	119.53	3.32		
Total	59	2970.73			

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ผลของวิธีการให้การปรึกษา 2 วิธี ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีรูปแบบต่างกัน และผลหลักของระยะเวลา ซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

นั่นคือ วิธีการทดลองกับระยะเวลาดังกล่าวส่งผลร่วมกันต่อพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น

เมื่อมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง ผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ โดยนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 4

ภาพที่ 12 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองต่อพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น

จากภาพที่ 12 พบว่าในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองและบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มควบคุมใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลมีความแตกต่างกันคือ ในระยะหลังการทดลองพบว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์แตกต่างจากบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มควบคุมและในระยะติดตามผลพบว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์แตกต่างจากบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มควบคุมเช่นกัน

แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาส่งผลร่วมกันต่อพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นจึงทำให้คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มทดลองสูงขึ้น

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ผลย่อยของวิธีการในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Source of variation	df	SS	MS	F	P
ก่อนทดลอง					
Between-Subjects	1	6.05	6.05	20.53	.330
Error	54	322.20	14.48		
หลังทดลอง					
Between-Subjects	1	551.25	551.25	565.73	.000
Error	54	322.20	14.48		
ติดตามผล					
Between-Subjects	1	1248.20	1248.20	1262.68	.000
Error	54	322.20	14.48		

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์พบว่า การทดสอบในช่วงหลังการทดลองและติดตามผล วิธีการทั้งสองวิธีทำให้คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$)

สรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ในระยะหลังการทดลองพบว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์สูงกว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในระยะหลังการติดตามผลพบว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์สูงกว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Source of variation	df	SS	MS	F	P
กลุ่มทดลอง					
Between-Subjects	9	141.30	15.70		
Intervals	2	1588.62	794.31	197.05*	.000
Error	18	72.55	4.031		
Total	29	1802.47			
กลุ่มควบคุม					
Between-Subjects	9	61.37	6.82		
Intervals	2	1.51	.76	.29	.751
Error	18	46.98	2.61		
Total	29	109.86			

$$F_{.05}(2, 18) = 3.55$$

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการทดสอบในช่วงเวลาทั้ง 3 ช่วง ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล พฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบกับวิธีการทดสอบแบบบอนเฟร์โรนี (Bonferroni Procedure) ดังตารางที่ 11

คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่มกลุ่มควบคุมใน
ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่ม
กลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ด้วยวิธีการทดสอบแบบ
บอนเฟร์โรนี (Bonferroni Procedure)

$\bar{X}$	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
	115.15	127.20	132.55
ระยะก่อนการทดลอง (115.15)	-	12.05*	17.40*
ระยะหลังการทดลอง(127.20)		-	5.35*
ระยะติดตามผล (132.55)			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตร
วัยรุ่ม ในกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ในระยะหลังการทดลองและระยะ
ติดตามผลแตกต่างจากระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ย
พฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่มในระยะติดตามผลแตกต่างจากระยะ
หลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปว่าบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่มในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในระยะหลังการทดลองสูง
กว่าระยะก่อนการทดลอง (12.05) ในระยะติดตามผลพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อน
การทดลอง (17.40) และในระยะติดตามผลพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะหลังการทดลอง (5.35)

ตอนที่ 6 ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่ม
ต่อกระบวนการให้การปรึกษารอบครัวแนวพฤติกรรมนิยม

ตารางที่ 12 ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นต่อกระบวนการให้การปรึกษาครอบครัวแบบ
พฤติกรรมนิยม (คะแนนเต็ม10) ($n = 20$)

หัวข้อ	ครั้งที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	$(\bar{X})$	$(\bar{X})$	$(\bar{X})$	$(\bar{X})$	$(\bar{X})$	$(\bar{X})$	$(\bar{X})$	$(\bar{X})$	$(\bar{X})$	$(\bar{X})$
ด้านกระบวนการให้การปรึกษา										
1. ผู้วิจัยมีบุคลิกภาพที่เป็นมิตร อ่อนน้อม และน่าไว้วางใจ	8.00	8.30	8.50	8.70	8.65	8.85	8.90	9.15	9.15	9.45
2. ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจกับความรู้สึกลึกซึ้ง ความคิดของผู้ ผู้อื่น ได้ดี	7.50	8.38	8.30	8.50	8.65	8.65	8.85	8.30	8.50	9.20
3. ผู้วิจัยยอมรับผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไข	7.65	8.35	8.15	8.60	8.75	9.15	9.05	9.30	9.15	9.65
4. ผู้วิจัยใส่ใจ และจริงจังต่อผู้อื่น	7.55	8.00	8.65	9.38	9.15	9.30	9.15	9.65	9.30	9.30
5. ผู้วิจัยสามารถสื่อสารด้วยภาษาที่ถ้อยคำ และภาษาท่าทางที่ เข้าใจง่าย	7.50	8.35	8.15	8.60	8.75	9.15	8.85	9.30	9.40	9.33
6. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ชักถาม ข้อสงสัย และระบายอารมณ์ความรู้สึก	7.65	8.50	8.60	8.65	8.85	8.32	8.90	9.15	9.00	9.25
คะแนนเฉลี่ยด้านกระบวนการปรึกษา	7.64	8.31	8.39	8.75	8.80	8.90	8.95	9.14	9.08	9.36

ตารางที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	ครั้งที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ด้านผู้รับบริการศึกษา	($\bar{X}$)	($\bar{X}$)	($\bar{X}$)	($\bar{X}$)	($\bar{X}$)	($\bar{X}$)	($\bar{X}$)	($\bar{X}$)	($\bar{X}$)	($\bar{X}$)
1. ท่านมีความไว้วางใจและให้การยอมรับการให้คำปรึกษา	7.35	7.45	8.10	7.55	7.70	7.75	8.10	8.30	8.75	9.35
2. ท่านมีความใส่ใจในปัญหาของตัวเอง	9.45	8.00	7.55	8.10	8.30	8.75	8.00	9.40	9.45	9.45
3. ท่านมีความหวังในการเปลี่ยนแปลงตนเองที่ดี	8.30	8.10	8.35	8.00	8.45	8.30	8.75	8.90	9.00	9.50
4. ท่านตกลงใจและมีความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ในการเปลี่ยนแปลงตนเองในทางที่ดี	7.45	8.30	8.35	8.45	8.75	8.90	9.00	9.10	9.35	9.60
5. ท่านแสดงอารมณ์ความรู้สึก ความคิดของตนเองอย่างเปิดเผย	8.15	7.78	7.50	8.00	8.05	8.35	7.45	7.90	8.70	8.90
6. ท่านรู้สึกว่าคุณมีพลังในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเอง	7.45	7.55	7.35	7.75	8.00	7.60	8.00	7.90	8.56	8.70
7. ท่านได้ระบายความรู้สึกที่เก็บกดไว้ในใจ	8.10	8.00	7.89	7.90	8.10	7.75	7.87	8.15	8.25	8.00
8. ท่านรู้สึกว่าคุณมีการเปลี่ยนความคิดในทางที่ดี	7.55	7.30	8.25	8.50	7.00	8.00	8.50	8.15	8.75	8.95
9. ท่านรู้สึกว่าคุณเองมีอิสระ เสรี ในการทดลองแสดงพฤติกรรมใหม่ๆ	7.10	8.25	8.00	8.12	8.00	8.50	8.75	8.60	8.95	9.10
10. ท่านรู้สึกว่าคุณเองกล้าแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม	7.30	8.10	7.45	8.20	8.10	8.40	8.70	8.90	9.15	9.30
11. ท่านรู้สึกว่าคุณเองได้รับประโยชน์จากการให้คำปรึกษา	8.45	8.50	8.75	8.80	8.00	8.35	8.59	8.85	8.90	9.10
12. ท่านคิดว่าอารมณ์ของคุณเองเป็นสิ่งสำคัญ	7.75	7.65	7.85	8.10	8.30	8.56	8.89	9.05	9.15	9.65
13. ท่านรู้สึกว่าคุณเองมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความประพฤติในระดั	5.74	6.50	7.00	7.45	7.80	8.65	8.50	8.90	9.15	9.25
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านผู้รับการศึกษา	7.70	7.81	7.88	8.07	8.04	8.30	8.39	8.62	8.93	9.14

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นที่ได้รับการให้การศึกษา
ครอบครัวนโยบายมีความพึงพอใจกระบวนการให้การศึกษาในแต่ละครั้งมีคะแนน
เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($\bar{X} = 7.64 - \bar{X} = 9.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายครั้งของ
การให้การศึกษาพบว่าครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 7.65$) และ
ครั้งที่ 2 ถึงครั้งที่ 10 มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากถึงที่สุด ($\bar{X} = 8.31 - \bar{X} = 9.39$)

ทั้งนี้บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ที่ได้รับการให้การศึกษาครอบครัวนโยบายมีความ
ความพึงพอใจต่อตนเองในแต่ละครั้งมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด
($\bar{X} = 7.70 - \bar{X} = 9.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายครั้งของการให้การศึกษาพบว่าครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 3 มี
คะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อตนเองในระดับมาก ($\bar{X} = 7.70 - \bar{X} = 7.88$) และครั้งที่ 4 ถึง
ครั้งที่ 10 มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 8.07 - \bar{X} = 9.14$) แสดงให้เห็นว่าบิดา
มารดาที่มีบุตรวัยรุ่นที่ได้รับการให้การศึกษาครอบครัวนโยบายมีการพัฒนาการในแต่ละ
ครั้งไปในทิศทางที่ดีขึ้น